

Aleksandar Novaković

JEDNO JEDINO GODIŠNJE DOBA
(eksperimentalna radijska forma)

LICA:

DJ, privatno: Lazar Popović

SLON, diler

ONA, scenaristkinja

ON, scenarista

OPERSKI GLAS

METALNI

ŠIŠTEĆI

PISKAVI

ODJEKUJUĆI

Muzika: Rambo Amadeus »Dobro jutro gospodine Popoviću«

Onomatopeja ideja: »Crtani film«, »Jedno jedino godišnje doba«

(Kakofonija: trube, doboši, timpani, gajde, sirene GSP-a (autobusi), urlici besnih životinja-lavova, tigrova, hučanje aparata za dovod vazduha, sve stopljeno u simfoniju užasa.Grebanje ploče koje se probija kroz kakfoniju i pojačava do maksimuma a onda pucketanje gramofonske ploče. Glas koji sledi je »skrečovan« kao u rep-pesmama na mestima gde se slogovi ponavljaju)

DJ: Ni-ni-ni-ni-sam se rodio. Bolje bi bilo reći da sam ispašao. Par grčeva i-eto mene. Čupoglavac iz kutije. Majka je rekla da nije ni osetila, mene, dete 21. veka. Rođen sam iz vanbračne ljubavi Pi Džej Harvi i Kurta Kobejna koji su opet nastali iz grešne ljubavi Lu Rida i Merijen Fejtful a moja deca će biti nešto kao mutanti između Mobija i Rošin Marfi. Ne, zezam se! U stvari ne! U stvari da! Ja jesam potomak tih slavnih rokera, ali u metaforičnom smislu.Oni su nekad nešto bili,sad su matori, batrgaju se, poštujem ali-nije to taj »rad«! Ja sam Lazar Popović, diplomirani pravnik a po vokaciji DJ i sa jednim skrečom...

(Glasan skreč koji se pretapa u trens-parti, vrištanje stotina mladih ljudi, klokotanje pića u čašama)

DJ:....ja te bacam u drugi svet, u totalnu fantazmogoriju i ca-ca-ca-ca-rstvo haludža kojima upravlja jedini i neponovljivi....

DJ(Glas ječi preko razglosa sa piskom mikrofona): Di Džej
Invizibl!!!!Idemooooooo!

Slušaj, bajo, sestro, šta li si: ovaj pult ovde nije običan pult nego magičan pult kojim otvaram vrata paralelnih dimenzija. Ono što je Zapa radio sa svojom gitarom ja radim sa ovim pultom i to iskusno!

(Trens-muzika trešti. Teški koraci, tle koje podrhtava. Muzika se pritišava)

DJ: O, mister Slon!

SLON: O, mister Di Džej!

DJ: Šta imaš?

SLON: Šta ti treba? Ja sam čovek kosmopolita-moji tripovi te vode od snežnih vrtova Anda preko slemova Jamajke do mističnih makovih polja Pakistana, od crnih afričkih džungli do planine Herc u Nemačkoj (peva):

»From the shores of Montezuma to the banks of the Tripoli!«

DJ: Batali me sa maeričkom propagandom. Ne treba mi ništa.

SLON: Pa što onda pitaš?

DJ: Onako, da mi prođe vreme!

SLON: Batice, mnogo si bezobrazan! Mogu da ti napravim stampedo ovde!

DJ: Zaboravi, molim te.

SLON: Ne mogu. Slonovi sve pamte. Čuvaj se batice!

(Rika slona, teški koraci koji se udaljavaju. Muzika se povećava)

DJ: Slon, diler i pesnik! Nema u tome nimalo poezije. Nego šta-ta-ta-šta-aaaaaaaaaa sam ono hteo da vam kažem. A da, ja sam di-džej i kreiram svoj svet, ovde, sad, sa mojim pločicama i zvučnicima, miksujem ono što niko ne bi. Esid džez sa hevi metalom, disko sa psihodelijom, psihodeliju, disko, merengu i Griga, čoveče, sve je to moj pakleni koktel. Pazi ovo!

(Monotoni unc-unc tehno ritam preko kojeg se stapaju »Pećina gorskog cara« Griga, »Could you be loved« Boba Marlja, »Žikinac« i »Broken hearts are for assholes« Frenka Zape)

DJ(preko muzike): A, ledilo?! Pa da, to samo kod mene ima ali, mogu ja to i bolje.

(Tišina)

DJ: Ne, nije to. Neki bi rekli da je to najbolje što sam dao ali nije. Kejdž je čutao četiri minuta pre četrdeset godina. Jeftina fora. S vremena na vreme, kao sad, ne znam kako i ne znam zašto, dobijem neke čudne tripove. Tražio sam razlog-od psihića do vudu-vračeva, skrečovao sam po celom svetu ali nisam otkrio njihovo poreklo.Znaš, ono, deža vu i to.

(Glas DJ-a se postepeno utišava)

DJ: Kao da te guta neka rupa, neki vorteks i ti postepeno nestaješ, blediš, sušiš se a prvo po čemu osetiš da te ima sve manje je tvoj glas, tvoj sjebani piskutavi glas kao da te je velika čelična šaka Darta Vejdera uhvatila za muda i ti počinješ da pištiš kao kanarinac Kića.

(Cvrkutanje kanarinca. DJ pročišćava grlo)

DJ: Da, baš tako. Tu je negde, dolazi, moja omražena haludža.

(Zalupe se vrata u praznom hodniku, jednom, dvaput, triput. Vrata se zatvaraju sve glasnije i glasnije a razmak između zalupljivanja vratima se sukcesivno povećava)

DEKA: Doviđenja, gospodine Popoviću!

(»Popoviću!« odjekuje kao u regagae ili, recimo, dub- muzici. Pojačava se postepeno zvuk trehno-trens žurke: muzika, glasovi, klokotanje pića koje se sipa u čaše, škljocanje upaljača, sagorevanje cigareta, izdisanje, udisanje, pučkanje)

DJ: Shvataš? Diplomirani pravnik, prosek sedam zarez nula šest u potrazi za poslom. Uf, meni Slonova gudra ne treba!Toliko sam vrata zalupio za sobom da sam postao hipersenzitivan na zvuke te stoga lako podležan neurograji poznatoj u Srbiji pod nazivom haludža!

OPERSKI GLAS(peva): Crtani film!

DJ: Jesi li ti čuo nešto?

OPERSKI GLAS(peva): Crtani film!

DJ: Mora biti da si čuo.Nisam valjdaja fripnuo.

OPERSKI GLAS(peva):Crtani film, crtani film, crtani film,c rtani film,crtani film!

DJ: Dostaaaaaa!

OPERSKI GLAS: Crtani film!!!

(Operski glas izvlači dubok bas koji se pretapa u DJ-ov glas. Trens-parti: muzika, usklici,klokotanje tečnosti, podvriskivanje devojaka)

DJ(sluđeno): Film, film! Crtani film! Nestao je! Slušam ga ovako, svakog dana, veruj mi! Nisu to traume iz detinjstva, ako to pitaš! Ne verujem u te frojdovske gluposti! Voleo sam crtače, Kojota Koju, Ptici Trkačicu...

PTICA TRKAČICA: Bi-biiip!

DJ: I mornara Popaja.

(Karakteristično pištanje Popajeve lule iz crtača)

DJ: Daču, Duška, Paju, Raju, Gaju, Vlaju, Smehotresnu olimpijadu, čak i onog Gicu Prasića.

GICA PRASIĆ: T-t-t-to je sve narode!

(Odjavna špica za Looney tunes. DJ-ev vrisak, stotine glasova: Paje Patka, Patka Dače, Šilje, Mikija, Brzog Gonzalesa se stapaju u jedinstvenu kakofoniju i njihovi glasovi se ubrzavaju do apsolutnog neprepoznavanja i pištanja iz pojačala. Udarac nogom u pojačalo. Tup pad teškog predmeta. Prestaje piska. Trens-parti, glasovi, graja)

DJ: Ponekad se pitam da li je moja glava ta koja ne valja ili je to samo divča tehnika.E,luđi sam od onog mog ortaka koji je u tridesetoj otkrio hevi-metal! Znaš, ovi dole se ludo provode: baštica, ribice, kulijana, letnja noć! Di džej je fripnuo, urla, šutira pojačala-njima još luđe! Niko ne kapira u čemu je trip! Nije stvar u tome da sam ja lud, nego zašto sam i zbog čega odlepio? A? Ajde, ti mi reci zašto. Gudro nije, traume iz detinjstva nisu, šta je?Budi pametan, objasni mi! Ništa? Okej, onda, da vidimo šta moja mašina može da uradi! Idemo hrabro tamo gde niko pre nas nije otišao!

("Tema iz »Zvezdanih staza« a onda glasan skreč sa početka koji se pretapa u cepanje papirne sveske sa kartonskim koricama.Jauci, krinci očajnika, tinjavi plamen, zvuk metala koji se u krik zariva u meso)

ON: Tvoja polovina-moja polovina.

ONA: Ti si već ispisao njegov život.

ON: Polovinu. A ti?

ONA: Mrzi me.

ON: Znači, umreće.Kako?

ONA: Recimo, poludi pa mu pukne mozak. Ili mu Slon uvali neku loše rezanu drogu? Piši ti, ti si kreativniji.

ON: Imam kreativnu blokadu. Ne mogu tek tako da ga ubijem samo zbog toga. Lakše je ali nije izazov da rikne.

DJ: Niko neće umreti.

ONA: Što se mene tiče ti si već mrtav.

DJ: U paklu jesam ali mrtav nisam.

ON: Šta ćeš ti tu?

DJ: Na Zemlji nisam imao odgovore na neka pitanja pa sam odlučio da potražim ispod zemlje.

(Pucanje tla, šištanje pare, detonacije)

ONA: Nisi otišao dovoljno nisko.

DJ: A gde sam sad?

ON: Kako gde? Na jednom od nivoa pakla. Ne pitaj koliko ih je. Više nego u Mortal kombatu, to je sigurno!

DJ: A vi ste kao neke suđaje?

ONA: Još gore. Mi smo propali scenaristi koji pišu živote grešnika kao što si ti.Crno ti se piše.

ON: u stvari belo. To je prokletstvo bele stranice. Hej, čekaj, znam!

(Distorzirano škripanje olovke po hartiji. DJ jekne)

DJ: Stani, moja biografija ne prija mojim ušima!

(Škripanje olovke na papiru se pojačava a onda stenjanje Onog, pucanj čepa od šampanjca, klokotanje šampanjca u staklenim čašama, kuckanje staklenih čašak,On srće)

ON: Živeli! Pobedio sam kreativnu blokadu!

DJ: Čekaj, ako si ti autor mog takozvanog života, zašto imam haludže?

ON: Halucinacije? To je nešto izvan mene dečko. Ja to nisam tako napisao a ti se na haludže žali reditelju a ne meni.

DJ: A ko je reditelj?

On: Grozan je! Ne želim ni ime da mu spomenem!

(Šuštanje stranica sveske, takođe distorzirano)

ONA: Šta je bre ovo? »A onda je upoznao Anu Kurnikovu, oženio je, napravio joj petoro dece i živeli su srećno i dugovečno do svojih devedesetih rođendana.

Kraj! »

ON: Da, pa šta fali?!

DJ: Ama, pisac, ko je reditelj?

ON: E neću da ti kažem!

ONA: Šta- šta fali? Nedostaje razrada.

ON: Razrada? Razrada je šta radi svaki dan, da li ga zasvrbi 25. marta na nezgodnom mestu, da li je 4.aprila popio pivo ili votku, da li je sedmog januara poeo sendvič sa šunkom i tako to.Pa to je pakao a ne pisanje!

ONA: Upravo tako!

DJ: Ej, alo, pakao? Ko je reditelj?

(Tapšanje po ramenu)

ON: Žalim prijatelju ali ti moraš da umreš. Ja, ja ne mogu, ti to valjda kao umetnik razumeš! Kreativna blokada! Žao mi je!

DJ: Neeeeeee!

(Krik DJ a se meša sa solom »Stairway to heaven« Led Zeppelin, fragmentima iz govora Slobodana Miloševića, reklamom za »Kosmodisk« i Opernim glasom koji ponavlja:«Crtani film!». Eksplozija. Brundanje autobusa, iskašljavanje i tiko sašaptavanje putnika.U imenima likova se očitava mutacija glasova)

PISKAVI: Probudiće se.

METALNI: Vreme je. Ja ču prvi.

ŠIŠTAVI: To se podrazumeva.

ODJEKUJUĆI: A što ne ja?

(DJ-evo bunovno urlanje)

DJ: Aaaaaa! Uf! Na tabli piše: Kostolac! Mrtav sam i vozim se po Srbiji! Lepo!

METALNI: Dobro jutro! Lepo ste spavali?

DJ: kao zaklan, batice! Nego, jel možeš da me ostaviš tu negde, iza prve bandere?

METALNI: Jel imaš kartu?

DJ: Ne.

METALNI: Onda ne mogu.

DJ: I sad ču, kao, s vama frikovima da se vozim celu večnost.

METALNI: Do Sudnjeg dana.

PŠIŠTAVI: A do njega ima dugo.

PISKAVI: I prognoze ti ni tад nisu najsajnije.

ODJEKUJUĆI(grohotom): I to su ohohoho!

DJ: Ja, ja nisam s vama, ja nisam stradao!!!

METALNI: I nisi. Pazi sad.

DJ: Stavljaš ruku u džep?

METALNI: Šta vidiš?

DJ: Roze kuglicu.

METALNI: A sad?

(Prigušena erksplozija, šištanje, kašalj DJ-a. Teški koraci)

DJ: Dim! Uf!!!

SLON: Oprosti mi , batice.

DJ: Slone!

SLON: Bilo je to jače od mene, kapiraš?

DJ: Ne, ne kapiram.

METALNI: Slon ti je dao loš koks i ti si otišao u večitu diskoteku.

DJ: Čekaj! Ja nisam uzeo! Ja nikad nisam uzeo!

SLON: Znam, batice ali ja jesam a u paklu nema erkondišna ukoliko ne uradiš neku kontrauslugu!

DJ: Lažno si svedočio da si me ucmešao?

SLON: To je ovde olakšavajuća okolnost.Sedi, nema odavde izlaska.

DJ: Razbiću prozor.

(Udarci, kiša udaraca)

METALNI: Odreci se nade.

ŠIŠTAVI: To zvuči dobro, gotovo biblijski.Starozavetno.

PISKAVI: Pokori se.

ODJEKUJUĆI: U našim si rukama!

DJ: Kad samo pomislim zašto sam se našao ovde?

METALNI: Tražio si odgovor na pitanje zašto imaš halucinacije?

DJ: A ti, kao, znaš?

METALNI: Ne, ali svi znaju šta si tražio i sad si nemoćan. Nema tu tvoje magične miksete. Ploča. Razglas. Hm, razglas mi dade ideju! Muzika.

(Pritisakanje dugmeta. Onomatopeja ideja: »Jedno jedino godišnje doba«)

ONOMATOPEJA IDEJA: »Oštре crte, lepog lica,

Jake žene sredovečne,

A kukovi su njeni kano,

Klisurine oprečne,

Na onu stranu naopaku

Da bi vana pričestila,

Naopaku u sevdahu

Čaše da bi lomilaaaaa

Jedno jedino godišnje doba doba«

METALNI: Ovo ćeš slušati večnost I jedan dan, dečko, iznova i iznova!

SLON: Jebi ga, izvini, Invizibl!

DJ: Sad mi to kažeš!

ONOMATOPEJA IDEJA: »Jedno jedino godišnje doba«

(Tupi udarci o autobusko staklo i smeh Metalnog, Šištavog, Odjekujućeg i Piskutavog)

DJ: Izaći ću odavde pa makar grebao noktima! Ovako!

(Grebanje noktima po staklu postaje sve glasnije. Smeh Metalnog, Šištavog, Odjekujućeg i Piskutavog, rika slona. Škripanje noktiju na staklu autobusa se pretapa u tih pa sve glasniji skreč. Trens-parti, zvukovi ludila stotina zvanica)

DJ: Gde, šta?

(Teški koraci, rika slona)

SLON: E, batice?

DJ: Otkud ti?

SLON: Nisam im trebao pa su me vratili nazad. Ukapirali su da više pomažem njihovu stvar odozgo nego odozdo.

DJ: Čiju stvar?

SLON: Reč je o vrlo poznatoj ličnosti, to je sve što mogu da ti kažem.

DJ: O nekom ko miriše na sumpor, jel' tako?

SLON: Zelenu »Maliciju«.

DJ: Još gore.

SLON: Slušaj, ono što je bilo u paklu bilo je.

DJ: ono što je bilo u paklu se ponavlja na zemlji čim si ti tu.

SLON: Ja sam ti nešto rekao za stampedo.

DJ: Čekaću te u savani sa mojim kopljem a sad briši.

(Rika slona, trpotanje slonovskih stopa koje se udaljavaju)

DJ:Eto, kapiraš o čemu se radi? Ja ovako svaki dan, sve isto, kao da ne postoji 1980, 1985, 2005, nema marta, aprila, jeseni, leta, vreme je stalo. Ne postoji godina u Srbiji, ne postoji vek, samo jedno te isto te isto te isto te isto te isto sam jedno jedino bljuzgavo, dosadno, bolesno, jedno jedino godišnje doba, doba, doba, doba.....

(DJ-ev glas se pretvori u preskakanje na gramofonskoj ploči a zatim se pretvori u dugačak,distorzirani echo)

KRAJ